

DIRECTOR:
Dr. ALEXANDRU RUSU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TARNAVA MICĂ

INSERTATE:
Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
:: :: învoială. :: ::

Unirea

REDACTOR RĂSPUNZĂTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei
Numărul 4 Lei

Foaie bisericească-politică. — Apare în fiecare Sâmbătă.

De-ale ortodoxiei

Un caz unic în analele mișcărilor religioase — Ministere și alte autorități la discreția Consistorului ortodox dela Cluj — Indrumători ai școlii, cari nu cunosc legile.

(=) E vorbă de comuna Chețani (înainte Cheța), din județul Turda, în apropierea târgușorului Luduș, pe Mureș.

Din vremuri, a căror poveste se pierde în negura trecutului, comuna aceasta, cu locuitori cari abia acum în timpul din urmă au trecut numărul de 1000 suflete, a avut 2 biserici românești, una unită și alta ortodoxă. Ca număr uniții erau cam pe de două ori cât ortodoxii, fără ca din pricina aceasta primii să-și fi arătat vreodată dorința de a suprima legea și convingerea religioasă a minorității, cu care — înrudiți și prin dese legături de familie — trăiau în cele mai bune raporturi.

Cei doi preoți români ai comunei trăiau și ei în bună pace și armonie. S'a întâmplat însă, că preotul nostru, mai în vârstă, să moară acum vre-o 2 ani și atunci o rudenie apropiată a preotului ortodox, originar din Chețani, care aștepta, se vede, de mult această vacanță, și-a pus în gând să ajungă, cu orice preț, titularul parohiei noastre de acolo. Dar Consistorul a fost — pentru bune motive, cari nu imoartă aici — de altă părere și credințioșii noștri din Chețani și-au căpătat în actualul lor preot un păstor din cei mai buni și mai vrednici.

Atât a fost de ajuns, pentruca isprăvnicul dela Luduș al Preasfințitului Nicolae dela Cluj, ajutat și de nemulțumitul nostru preot, gata să-și lapede de necaz până și legea, să pornească agitația.

Cu fel de fel de momeli și amenințări aceștia isbutesc să adune la vre-o 100 de semnături de-ale aderenților preotului nostru rătăcit, pe cari — cu totala nesocotire a legilor în vigoare — i-au declarat apoi „trecuți la ortodoxie“.

Ortodoxii cei vechi își aveau însă preotul lor, care nu înțelegea să cedeze terenul rube-deniei sale preoțești trecute peste noapte dela unire. Dar, și mai important decât aceasta, chiar acești credincioși veniră acum cu amenințarea, că, întrucât, „lepădăturile“ unite vor fi primite în sinul parohiei lor, vor părăsi ei legea ortodoxă, trecând la unire, pentru a putea fi din nou în bună pace cu frații de ieri, pe cari nu înțeleg să-i jignească. Persistând în acest gând ortodoxii cei vechi, mulți dintre cei amăgiți au revenit la matcă, așa că scăzând din numărul celor anunțați ca „trecuți“ pe copiii dela 7—18 ani, cari nu pot trece nici-cum, abia dacă a mai rămas un număr de vre-o 200 suflete rătăcite în mrejiile „neoortodoxiei“ tulburătoare.

Văzându-se amăgiți și impuținați, aceștia încă au început să-și piardă în urmă răbdarea și atunci — operându-se firește statornic cu declarația inițială a celor vre-o 100 capi de familie — ministerul cultelor a aprobat, cu ordinul Nr. 27,182 din August 1926, o a doua parohie ortodoxă pentru Chețani. Iar după ce d. ministru Goldiș, care este atât de nelindrător cu cenzurarea parohiilor noastre vechi, ce se întâmplă să nu aibă cele 300 suflete reglementare, a dat această aprobare, autoritățile reformei agrare sau pus și ele în serviciul ortodoxiei. Cele două parohii vechi n'au nici până azi întregite pământurile la numărul de jughere prevăzut în lege, și aceasta pe motiv că „nu este de unde“, dar noua parohie ortodoxă a trebuit să fie improprietărită, fiindcă așa a poruncit Preasfințitul dela Cluj, și numai decât s'a găsit pământul de lipsă.

Pentru un total de vre-o 500 suflete ortodoxe, ministerul cultelor plătește deci 2 preoți, ministerul agriculturii improprietărește 2 parohii, iar ministerul instrucției publice își dă și el contribuția la promovarea intereselor ortodoxe, dând școala pentru serviciul divin, care nu poate fi făcut — din motivul, că frații nu vreau să-i suferă — în biserica ortodoxă din această comună.

Și asta se chiamă cinste și legalitate, ori dacă Vă mai place: protecțiunea cea deopotrivă, garantată în Constituția țării!

Iar de încheiere — fiindcă am amintit în titlu și de slujbași mai mărunți —, ținem să vestim tuturor cuprinsul alor 2 scrisori emanate dela revizorul școlar din Turda în cauza instrucției religioase a copiilor din această nenorocită comună.

Conștiu de datorința ce-o are și cunoscând dispozițiile categorice ale legilor în vigoare, noul nostru preot de acolo a cerut ca copii dela 7 ani în sus, cari legal nu pot părăsi legea unită până la vârsta de 18 ani, să fie îndrumați la orele de cateheză pe cari le face pentru copiii de această lege. Lucru la ajuns până la inspectoratul școlar și, la ordinul acestuia, revizorul dispune ca copiii familiilor „trecute“ în felul arătat, copii, cari până la 18 ani ne aparțin după toate legile în vigoare, să fie catehizați de preotul apostatat, de dragul căruia și a ortodoxiei pe care o servește, se pot călca, se vede, orice legi ale țării.

Dar preotul nostru a făcut apel, aducând cazul și la cunoștința Consistorului, și pe acest apel, sprijinit cu temeiul de legi necesar, numitul revizorat a pus următoarea rezoluție

care va rămânea de pomină: „Legile la cari Vă referiți, fiind legile unui stat străin (!), atât personal cât și ca funcționar (!) declar cu toată sinceritatea că nu (sic!) le cunosc“.

Și toate acestea se întâmplă în mijlocul Ardealului românesc, la anul Domnului 1927, al nouălea dela înfăptuirea României întregite. Frumose isprăvuri!

„Biruința“ continuă. Am dorit să isprăvim discuția asupra chestiunii politice. Dar „Biruința“ nu se astâmpără. În numărul din 7 Aprilie închină coloane foarte lungi articolului nostru „O încheiere“, deși acesta „ar interesa numai în cazul, dacă el ar spune ceva“. Dar fiindcă nu spune nimic — cu atât mai multe are de spus împotriva acestui nimic un înțelept anonim al guvernului. Bogăția argumentelor ce-i stau la îndemână însă este prea mare. Nu reușește să spună nici unul. Preferă deci, după rețeta obișnuită, să reproducă articole din cele trecute vremuri. De astă dată, e rândul „Culturai creștine“ din 1920 să-și spună părerea. Articolul „Ciocoism“, scris împotriva lăcomiei de câștiguri și a ciocoismului unor înalți slujbași, cari își înțelegeau greșit rostul, este reprodus în întregime, pentru a năruți concluziile noastre politice.

Dacă nu ar fi caraghioasă, ne-ar înduioșa îndărătnicia „Biruinței“ de-a îndruma atitudinea noastră politică *de azi* cu articole din vremi apuse. Oamenii de bună credință și cu scaun la cap judecă lucrurile prin prizma vremii și a împrejurărilor între cari s'au petrecut. „Biruința“ cântă înainte aria răsufletă cu „Consiliul dirigent“, ca să lumineze cu ea ziua de azi. Pe semne e un fel de gripă. Nu vrem să o lecuim.

Vom șopti totuși ceva la urechea indiscretă a confrăților. Redactorul nostru, durere, nu-i așa de tânăr, ca să nu știe ce s'a petrecut și ce s'a scris în „C. C.“ din 1920. Dimpotrivă: în „Unirea“ din 1919 a scris însuși articole destul de violente împotriva unor stări și lucruri pe cari le-a socotit rele. El este convins și azi că scăderi și greșeli a avut și va mai avea și partidul național-țărănesc. Rămâne totuși liniștit în convingerile de până acum.

„Biruința“, judecând lucrurile după mentalitatea sa — Wie der Schelm ist, so denkt er! — va găsi ciudată această atitudine. Ea este, totuși, cât se poate de firească. Oamenii dela Blaj nici odată nu au închis ochii în fața răului, n'au aprobat nici odată greșelile nimănui, nici chiar a celor puternici. Mamelucismul, binecunoscut la „Biruința“, e floare necunoscută la Blaj. Dar în aceeași vreme știm să facem o socoată elementară: preferăm partidul, în care relele se fac de singuratici abuzivi, pe ascuns, aceluia cari, potențând la infinit „ciocoismul“ pe toată linia, au ridicat vișii la rangul de virtute și din rău au făcut sistem cârmuitor al vieții publice.

Cifrele vorbesc

După doi ani dela înființarea societății „Familile preoților decedați“*)

În problema grea a ușurării soartei preoțeselor văduve și orfanilor de preot, oamenii caută soluții. Se fac deosebite propuneri, se țin consfătuiri, lumea se agită, se frământă și rezoluții tot nu se găesc. Timpul trece, iar situația celor năcăjiți rămâne aceeași.

Între timp un grup de preoți sălăjeni trece dela vorbe la fapte. Fără multe consfătuiri, fără o și mai multă vorbărie, pun bază unui fond de ajutorare și-l botează: „*Familile preoților decedați*“, cu sediul în Șimleul-Silvaniei. Fac statute, cum știu ei mai bine, muncesc cu mare însuflețire, cu mult idealism, făcând jertfe din greu. Provoacă lumea preoțească la aderare. Sunt urmași de mulți, însă totuși puțini față de numărul mare al clerului nostru întreg. De-o parte este *nepăsarea*, de altă parte *neîncrederea*. Toți privesc însă cu interes și curiozitate la desfășurarea evenimentelor. Se fac prognosticuri. Unii spun: frământare zadarnică; vor fi puțini; nu vor ajunge rezultat. De altă parte veșnicii cărcotași: că n'a pornit din centru, că nu este aprobată de superiori, deci... făt mort. Inițiatorii însă nu descurajează. Dimpotrivă agită pe toate terenurile: în scris, verbal, cutreeră satele, trezând lumea din somnul nepăsării. Și ideea se lățește, prinde tot mai adânci rădăcini. Superioritatea aprobă întru toate. Păstorul — frământat de acelaș gând — mândru de acțiunea acelora, cari sunt ai săi trimite cu multă bucurie binecuvântarea părintească. Și când, la sfârșit, se face socoata, se constată un rezultat peste așteptare.

De atunci au trecut doi ani. Timp scurt, dar destul pentru a constata viabilitatea unei societăți. Deci se vorbească cifrele.

Societatea are 150 membri, cu un ca-

*) Chestiunea fondului viduo-orfanal este una din problemele mai însemnate ale sinodului arhiepiscopical și de aceea facem loc cu plăcere acestor șire de orientare asupra frumoasei mișcări pornite în această chestiune de preoțimea noastră din Sălaj. N. R.

*pital de 300,000 lei, care în decurs de cinci ani, afară de cotizațiile anuale, se majorează cu toate interesele, nefăcându-se cheltueli — conform statutelor — de nici un ban din aceste sume, fiind la dispoziția consiliului de administrație numai taxele de înscriere, cari în decurs de doi ani — deși s'au făcut spesele începutului — au un plus de 2000 lei. *Inscrierile sunt și azi în curgere* și membri se înmulțesc din zi în zi. Vin ajutoare, donații dela atâția binevoitori, dintre cari amintim bunăoară donația de vin a consilierului Dr. Coriolan Meseșan în valoare de peste 10,000 lei, și donația băcii „Vulturul“ din Tâșnad de 6000 lei. Față de aceasta, *mortalitatea*, har Domnului, e mică. De prezent cu durere constatăm, că pe unul l-am pierdut dintre noi. Tot atunci însă avem mângâierea, că *văduvei rămase cu șasă copii, la timpul statutar, o să-i putem asigura o pensie de circa 50,000 lei anual*. Deci în întregime salariul în bani, avut de soțul mort la data decedării.*

Tot atunci la adunarea generală din acest an, modificându-se statutele, s'a adus o deciziune de-o importanță covârșitoare. Anume că *fiecare societar este obligat la data morții unui membru a solvi văduvei și orfanilor rămași un ajutor momentan de 1000 lei*.

Și pentru a spulbera pentru totdeauna intențiunile slabe ale atâtor cărcotași, o spunem, că — precum suntem informați — cât mai curând vom avea în fruntea noastră, ca patron și președinte de onoare, pe Preasfințitul nostru arhiepiscop, care în sufletul său bun totdeauna a consimțit cu noi, aprobând idealismul nostru și dorul de-a pune capăt stării insuportabile a bietelor preotese și orfani.

Și acum încă ceva. Într'un număr din anul trecut al „Unirii“, pâr. canonic Dr. Brînzău, agitând cu bune intențiuni — cred eu — pentru acelaș scop, a numit acțiunea noastră „o încercare“. Intențiunea ce-a avut-o față de noi nu-o pot înțelege decât ad literam. Prin urmare gând de-a ne descuraja, intențiune de a-și bate joc. Și atunci întreb: Când noi am trecut dela vorbe la fapte, când avem la spate o activitate de doi ani, când putem pune în față orișicui cifre cari vorbesc; mai mult: în

vreme ce dsa face propuneri, cutrieră centre pentru a-se consfătuși și — nu cunosc rezultatul, dar judecând din trecut pot spune — hotărîm, că v'om hotărî, noi fără atâtea consfătuiri și hotărîri am făcut și ne mândrim cu ce am făcut, întreb — zic — care face încercări? Și când un însemnat număr de preoți aduce jertfa pe care-o aduce, și sunt aplicați a jertfi și mai mult, poți să te simți în drept s'o desconsideri, s'o jignești?

Noi așteptam încurajare, Reverendisime pâr. canonic, și nu să ne numiți „incercători“. Dar, în sfârșit, noi ne vom face datoria și pe mai departe. Cei ce țin la familiile lor, al căror viitor nu-l văd asigurat, o să ne urmeze. Ceialalți se vor mai sfătui...

Aurel Ghilea, preot.

Procentul de sinucigași. La un recent congres al medicilor din America, sala de ședințe avea pe un întreg părete un puternic placat cu inscripția îngrozitoare: „*Dintre 10 oameni, 9 sunt sinucigași*“. Și placatul arăta apoi temeiurile acestei afirmații, pe cari le găsim deosebit de potrivite ca tot atâtea puncte de meditație pentru acest timp de postul mare.

Motivarea este aceasta:

Dintre zece oameni, nouă mănă prea mult. O fac pentru că nu se pot împotrivi plăcerii de a mânca și răsplata le este o moarte timpurie. Dintre 10 oameni, 9 nu știu ce să mănă. Se nutresc cu materii moarte, beau veninuri și urmarea este tot scurtarea însemnată a vieții. Dintre zece oameni, nouă dorm prea puțin. Până noaptea târziu petrec în localuri pline de fum, ațâțându-și nervii cu alcool și cafea. Somnul scurt nu le redă puterea pierdută, le macină sănătatea și astfel ajung a fi pe încetul dar cu toată siguranța proprii călăi. Dintre 10 oameni, 9 își zdruncină viața prin deprinderea patimilor. Jocul, beția și desfrâul sexual sunt numai cele mai învederate dintre acestea, nu mai puțin primejdioase sunt însă și patimile invidiei, urei, mâniei și a râvnei nesațioase după avere. Dintre zece oameni, nouă muncesc prea mult. Graba isterică și impațiența sunt caracteristicile acestui si-

□ □ Foiața „Unirii“ □ □

Natura și grația

Câteva considerații și reflexii asupra adevăratei vieți creștine *)

de Ottocar Prohászka

Aceasta este viața cea veșnică: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat și și pe care l-ai trimis, pe Isus Hristos (Io. 17, 3).

1. Pe Dumnezeu îl putem cunoaște din natură; dar izvorul din care popoarele ajung la cunoașterea lui Dumnezeu este de fapt istoria și în aceasta revelația; pentru că Dumnezeu ne caută, el ne stă în drum, a venit pe căile istorice ale lumii mari și pe cărările de grație ale experienței launtrice și noi îi simțim prezența, confirmând vorbele lui Pascal: Nu l-ai căuta, dacă în oarecare chip nu l-ai fi și găsit. Dumnezeu ne grăiește prin fapte de ale istoriei mondiale, cum sunt Hristos cel răstignit și cel

*) Din prilejul morții marelui episcop Prohászka, al cărui nume a trecut de mult peste granițele țării sale de naștere, ajungând o incontestabilă glorie a întregului catolicism, dăm aici, la întâmplare, o bucată din opera sa *Elmékedések az Evangéliumról* (Meditații asupra Evangheliei), pe care și altfel o găsim foarte potrivită pentru timpul de reculegere sufletească al sf. Paresimi. N. R.

inviat, „*signum in nationibus*“, minunea neamurilor! De vrei să cunoști pe Dumnezeu, ascultă cuvântul Domnului (Ier. 6, 16); privește drumul oștirilor: pe sf. Pavel, pe Petru, pe martiri și pe sfinți și lasă-te în voia acestei mărimi neasemuit, ca să te înalțe! Acquiesce ergo ei (Iob 22, 21). Da, acquiesce... Voiește, voiește, iubește, însuflețește-te; voiește ce e mai bun și roagă-te, ca să poți fi pătruns de le pe deantregul.

2. Dacă te rogi, se aprinde în sufletul tău fața Domnului Isus și ca o candilă aruncă asupra ta razele sale. Istoria lumii se destramă, toate frământările și sbuciumările ei se pierd în fața mărimii lui Hristos apărut între noi. Aceasta iarși este istorie și revelație. Când apare, el dă viață gândirii, simțirii, lumea se pleacă înaintea lui și salută primăvara sufletelor. Assiria și Babylonul, cheruvimii într'aripați, luptătorii barboși, cultura materiei, luptele lui Pompejus și Antonius, puterea și cultura Romei se micșorează și lumea această față vrea s'o vadă și din ea vrea să și scoată mângâierea și încrederea, „*cuius vultum desiderat universa terra*“, a cărui față vrea s'o vadă întreaga lume. Tot astfel suntem cu el și astăzi; mereu ne abatem dela el, dar iarși revenim totdeauna, fiindcă nu găsim ceva mai bun. Să-i primim deci în suflet, cu o dragoste, pătimașă, toate trăsăturile, „*fața ta vreau s'o vadă toate păturile culte*“, aristocrația lumii intelectuale. Pe tine te doresc, Doamne, pe tine

te caut, vino spre mine și mă luminează. Spre tine mă îndrept, Isuse, și speriez, că dacă nu-mi voi astupa ochiul cu ceva înclinare rea, păcătoasă, infamă, chipul, fața, frumuseța ta se va aprinde întru mine.

3. Cei mulți oameni de aceea nu cunosc pe Dumnezeu, fiindcă nu vreau să se întoarcă dela rău, adevărat să se întoarcă spre Dumnezeu. Dar eu vreau, vreau; cu prețul întregului meu devotament îmi câștig credința îmbucurătoare și apoi lupt pentru adevărul absolut și pentru valoarea deapăruri a credinței mele, fiindcă am convingerea că pe drumurile istoriei lumii am găsit în Hristos pe Dumnezeu. Ce dă el, ce-a adus, este în întregime o aspirație veșnică și o veșnică valoare! Sângele-i este iudeu, spiritul îi este divin. Fizionomia, îmbrăcămintea, obiceiurile vieții nu mă interesează, aceasta-i iudaism și galileism, elemente culturale vremelnice, ci privesc elementele de veșnică valoare a înfrângerii inimii, a prețuirii proprii, a iubirii de Dumnezeu, a răscumpărării, a grației, a unirii cu Dumnezeu, cu'n cuvânt a filiațiunii divine și devin poporul lui (Ier. 32, 28) și mă odihnesc într'ansul, fiindcă simt, că în vremece în jurul meu pândeste agonia (Isaia 85, 13), sufletul meu a încercat o profundă prefacere.

4. Dumnezeu ne grăiește în experiențele launtrice. Mai înainte am amintit schimbarea la față a sufletului nostru. O faptă uriașă este aceasta, este aproape o minune, signum, dar în lumea internă. Dumnezeu ne grăiește, dacă

Parohia română unită Feiurdeni.

Nr. 12 1927.

Publicare de concurs

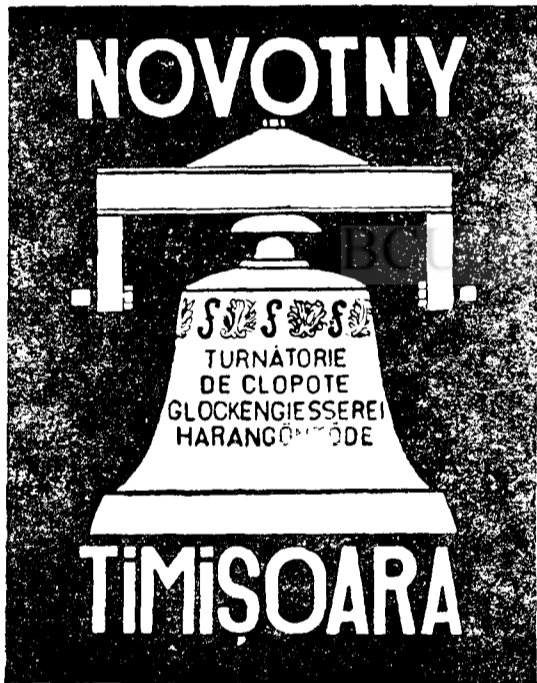
Reprezentanța parohială gr.-catolică din Feiurdeni, poșta Cluj, publică concurs pentru **edificarea bisericii gr.-catolice române.** Reflectanții sunt rugați a-și înainta ofertele închise și însoțite de 5% vadiu — bani gata, hârtii de valoare etc. — după prețurile oferite la oficiul parohial gr.-catolic din Feiurdeni **până la 22 Aprilie 1927 orele 12 din zi**, când se vor desfășura publice în fața poporului.

Planurile, devizul precum și condițiile se pot vedea și studia zilnic la oficiul protopopesic gr.-catolic din Cluj, str. N. Iorga Nr. 6, precum și la oficiul parohial gr.-catolic din Feiurdeni. Ofertele se pot face, atât pentru lucrarea întreagă, cât și pentru singuraticile ramuri de lucrări. Materialul de edificat se poate vedea la fața locului.

Reprezentanța parohială își rezervă dreptul de-a primi dintre ofertele prezentate pe cea mai convenabilă fără considerare la prețurile oferite **Feiurdeni, la 30 Martie 1927.**

(187) 2-3

Curatorul bisericesc.

Strada Lunei 4. Fondat în 1872.

Turnătoria de clopote cea mai mare din țară.

Turnătorie de clopote și metal.

SCHIEB & KAUNTZ

SIBIU Str. Gării 15.

Livrează clopote de biserică pe garanție de ani îndelungați, turnate din material de prima calitate ca înainte de război, efectuate în mod artistic. Experiență îndelungată, de ani de zile, asigură o muncă ireproșabilă și un sunet armonios.

Cereți oferte speciale.

(205) 29-52

„Electrica“. Societate anonimă. — Blaj.

CONVOCAȚOR

Domnii acționari ai societății anonime „Electrica“ din Blaj sunt invitați în sensul art. 9 și următorii din statutele societății și art. 157 din Codul comercial la

I-a adunare generală ordinară

care se va ține în 26 Aprilie 1927 la orele 10:30 a. m. în localul băncii „Patria“ cu următoarea ordine de zi:

- 1) Deschiderea și constituirea adunării.
- 2) Raportul Consiliului de administrație și al Comitetului de cenzori, examinarea și aprobarea bilanțului pe 1926 și darea absolutului.
- 3) Distribuția profitului curat.
- 4) Fixarea marcelor de prezență pe 1927.
- 5) Alegerea Comitetului de cenzori.
- 6) Modificarea art. 5 din statutele societății.
- 7) Eventuale propuneri.

Domnii acționari sunt rugați să participe la adunare, depunându-și la Cassa societății, eventual la banca „Patria“, ori la Administrația centrală capitulară, titlul provizoriu, eventual documentele de procură până cel mai târziu în 22 Aprilie a. c. la orele 6 seara.

B L A J, 29 Martie 1927.

p. Electrica S. A. Blaj

Dr. Victor Macaveiu
președinteIng. Petre Marcu
director executiv

Bilanț general pe anul de gestiune 1926.

Cassa	114,063 55	Capital de acții	1,500,000.—
Magasin	116,741 03	Spese de fondare	70,000.—
Investiri	1,270,027 60	Creditori	645,524 19
Mobilier	5,200.—	Profit net	101,160 19
Scule	16,004.—		
Debitori	789,848 20		
Cto-Curent	4,800.—		
	<u>2 316,684 38</u>		<u>2 316,684 38</u>

Cto Profit și Pierdere.

Salare și adause	150,250.—	Consumație	278,923 55
Chirie	16,949.—	Magasin	51,928.—
Interese	141,311.—	Provizione	3,544.—
Spese curente	60,443 75	Depozite	4,407 14
Competință de timbru	754.—	Diverse	135,000.—
Fracht și porto	2,934 75		
Profit net	101,160 19		
	<u>473,802 69</u>		<u>473,802 69</u>

Blaj, la 29 Martie 1927.

Director executiv: Ing. Petru Marcu.

Șef contabil: Ioan Cârnațiu, contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Victor Macaveiu, preș. Dr. Ambr. Chețianu, v.-preș. Iacob Popa Victor Munteanu

Ioan F. Negruțiu Augustin Caliani Dr. George Borșan Ștefan Nyergeș

George Bărbat Iosif Iustin Hossu

COMITETUL DE CENZORI:

A. C. Domșa preș. Vasile Moldovan Traian German Simeon Gizdavu

Traian Novac Ioan Pușcaș I. Niculae

Administrația Centrală Capit., Blaj.

Nr. 215—1927.

INCHIRIARE.

Dela 1 Maiu 1927 începând, se dau în chirie pe timp de 3 ani casele fundației Ioan M. Moldovan, din str. Ioan Vancea Nr. 241 a și 241 b. Reflectanții la ele, își vor înainta cererile-oferte, închise, la Adm. c. cap. până în 21 Aprilie a. c. orele 12 din zi. Casa Nr. 241 b. se închiriaza întreaga.

Blaj, 4 Aprilie 1927.

Dr. Ambrosiu Chețianu
administrator capitular.

1-2 (303)

SALON DE MODĂ
PAUL VESZELY

Calea Avram Iancu, Blaj

Efectuează în mod estetic și cu material puțin tot felul de lucrări în branșa croitoriei de dame.

Pardisic pentru eleve dela 300—500 Lei

" dame " 500—1000 "

Transformări din vechiu 25% majorare de preț.

Rog nimeni să nu-și comande din alt loc până nu se va convinge de prețurile mele.

Se găsesc tot aiei 2 camere, bucătărie și cămară de închiriat.

(270) 5-12